

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 737

гр. София, 27.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **718** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.65, ал.4 ЗОБС.

Образувано е на основание изпратена от Район „К.“ – Столична община постъпила жалба от Ж. С. В., депозирана чрез адв. Р. Е. П. от САК против Заповед №РКР21-РД48-12/03.12.2021 г. на Кмета на Район „К.“ – СО, с която е наредено да се из земе общински жилищен имот, находящ се в [населено място], [населено място], [улица], АОС 3531 и 3532/2020 г. на СО – район „К.“ от Ж. С. Ж., Д. Ж. В., Г. Г. Г. и членовете на семействата/домакинствата им, които го държат/владееят без правно основание, без настанителна заповед.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, обосновано с факта, че живеят от дълги години в този имот, имат значителен обем покъщнина, винаги са живели с мисълта, че това е техния дом, били са стриктни като наематели и настоящото положение е изненада и е изключително тежко за тях. Освен това едното внуче е пети клас, а снахата е бременна. Сезона е зимен и търсенето на жилище и местенето в него би било изключително трудно и скъпо начинание. Затова счита, че предварителното изпълнение би довело да значителни и труднопоправими вреди за оспорващия и семейството му ако заповедта бъде отменена.

От ответника е изпратена административната преписка. Изразено е становище за недопустимост и за неоснователност както на жалбата, така и на искането за спиране изпълнението на оспорената заповед.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Налице е подадена жалба срещу този административен акт. Съгласно чл. 65, ал.4 ЗОБС заповедта по ал.1,

с която се нарежда изземване на имот, общинска собственост, може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Следователно обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.4, вр. с ал. 2 АПК. Искането за спиране е направено от адресат на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповед с правно основание чл. 65, ал.1 от ЗОБС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу заповедта. Съдът приема, че жалбата против оспорения акт е допустима и не е подадена извън преклузивния 14-дневен срок, както твърди ответника. Това е така, тъй като от представените от ответника доказателства не може да се направи извод за редовното му връчване на оспорвания. От приложените към преписката доказателства е видно, че заповедта е изпратена на адресата с писмо с обратна разписка, което се е върнало непотърсено. Вследствие на това и видно от приложения протокол, на 06.01.2022 г. копие от заповедта е залепено на входната врата на общинското жилище и на информационното табло в администрацията на Район „К.“. Именно от датата 06.01.2022 г. ответникът брой срока за оспорване с твърдението, че е пропуснат. Това не е така, тъй като оспорената заповед е ИАА и като такъв съобщението за издаването му следва да е извършено по реда на АПК – чл.18а. В тази разпоредба не е предвидено съобщаване на акта чрез залепването му на входната врата на имота, поради което позоваването на такова съобщаване е неоснователно. Предвид това и доколкото не са налице доказателства за друг, предвиден в разпоредбата на чл.18а АПК начин на съобщаване на акта, депозираната на 21.01.2022 г. жалба следва да се счита подадена в срок. С оглед изложеното съдът приема, че направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.

Разгледано по същество същото е и основателно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорвания съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорвания да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорвания

на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на процесната заповед би причинило на оспорващия и членовете на семейството му значителни и трудно поправими вреди, които по значимост са противопоставими на обществения интерес, заради който законодателят е допуснал предварително изпълнение на административния акт по силата на закона. В случая става дума за жилищен имот, в който има обзавеждане и оборудване. Жалбоподателят не разполага с друго жилище, а в процесното живеят членове на семейството му в уязвимо положение – дете в пети клас и бременна снаха. Освен това сезона е зимен, в който търсенето на друго жилище и преместването в такова е изключително трудно. Предвид това съдът приема, че предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателя и съжителстващите с него лица, тъй като същите ще останат без жилище в средата на зимата.

В конкретния казус са налице и основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед в съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл.8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране изпълнението на оспорваната заповед до постановяване на влязъл в сила съдебен акт, а в същото време спирането ще даде възможност на жалбоподателя и съжителстващите с него лица да не бъдат лишени от жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта по чл.65, ал.1 ЗОБС е в полза на общината. Съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди, които са трудно поправими. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право да държи имота, което се засяга от заповедта. При преценка на баланса между накърнените интереси на искателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за искателя при реализиране на правата му. Гореизложеното дава основание на съда да приеме, че реално застрашените с оспорвания акт права и интереси на искателя са по-значими в сравнение с презумираните по закон интереси на общината и следва да бъдат защитени от съда. Заповедта засяга пряко жизнено важни интереси на искателя и съжителстващите с него лица, поради което в конкретния случай са налице основания за спиране изпълнението ѝ.

При преценката си съдът взе предвид, че спирането на изпълнението е временна мярка, до решаване на спора по същество с влязъл в сила съдебен акт, предвид което намира, че с уважаването му не се толерират граждани, които с действията си нарушават закона.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение Заповед №РКР21-РД48-12/03.12.2021 г. на Кмета на Район „К.“ – СО, с която е наредено да се из земе общински жилищен имот, находящ се в [населено място], [населено място], [улица], ОВАОС 3531 и 3532/2020 г. на СО – район „К.“ от Ж. С. Ж., Д. Ж. В., Г. Г. Г. и членовете на семействата/домакинствата им, които го държат/владяят без правно основание, без настанителна заповед до приключване на съдебния спор за законосъобразност на тази заповед с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: